

Published monthly by THE HUNGARIAN BAPTIST CONFERENCE OF THE AMERICAN CONTINENT
Co-operating with the Greater Cleveland Baptist Association — SBC

A KÖNTÖS

Rufus az égre bámult. Legalább egy gomolyfelhőt látna rajta. De sima mint a tó, mint a fekete tó. Sugártalanul, sötéten jár rajta a nap, s akármerre néz, mindenütt sötétség. A talpa alatt néha megremeg a föld, mintha az is megborzonogna valamitől. Rufus úgy találja, hogy jó volna már hazamenni. Otthon az asszony úgy mosolyogna, mint máskor, a kisfia sikongatva tépázna a szakállát, mint máskor... elfelejtene az egészet, aludna jó nagyot, s másnapra ő is olyan lenne újra, olyan hetvenkedő, olyan semmit se bántó, olyan halállal is farkasszemet néző, mint máskor.

— Ketten hazamehettek — rendelkezett a százados, — a másik kettő is elég már.

— Akkor megyek — kapott a szón. El is indult.

— Hé, Rufus, a köntös! — Igaz, a köntös, az a kockán nyert, felülről mindvégig szövött. Kelletlenül fordult meg. Martianus már nyújtotta feléje vigyorogva. Rufus sötéten végignézett rajta. A köntös vérfoltos volt, igyekezett úgy fordítani, hogy a vérnyomok ne lássanak. A legszívesebben ott hagyta volna, odaadta volna a kapzsi Martianusnak. De a karjára vette és ment. Hiszen szép ruhadarab volt. Valaki a szíve szeretetét szöhetette bele, amikor szötte annak a Názáretinek. Először örült is, hogy ő kapta, úgy fordult a kocka. Most mégis kelletlenül vitte: emlékéért annak, amit legszívesebben elfelejtene. Minél gyorsabban, minél hamarabb, hogy az lehessen, aki volt, és úgy élhessen, mint eddig. Azért csak vitte és ment.

Mirjám is ment. Lenszőke kis virág volt. Még néhány éve vígan futkosott:

tudta, hogy zöld a fű, a lomb, a rét, kék selyemsátor fölöttük az ég, piros karmazsinszállal sző ruhát az édesanyja és fehérek a mezőn a liliomok. De aztán hállyog ereszkedett a szemére. Hulltak az édesanyja könnyei a szemére, de nem tudták kinyitni. Elmúlt egy év, elmúlt kettő. Mirjám ott járt a zöld fűvön, fehér liliomok között karmazsin köntösben, kék ég alatt... és nem látott semmit. Mindig így lesz ez? Mindig így lesz?

Idegen vándor érkezett hozzájuk a szent napokra: ünnepi vándor. Megállt a házat békességgel és szépeket mesélt a kis Mirjámnak. Messziről jött. Fehér galileai falu lakója volt, amelyik úgy feküdt a lankás oldalon, mint a fehér juhocska nyája. Szomorú falu volt. Sok volt a beteg. Az útszélén ott koldult az öreg vak Saul. S a szánta kis Alfeus bicegve hordta a faluvégre a belpoklosok eledelét. Mikor róluk mesélt az ünnepi vándor, Mirjám vak szemei tele lettek könnyel. De fölszáradtak a könnyei, álmélkodva szétnyílt az ajka, tüzes lett, kigyuladt az arca, mikor arról a csodálatos napról beszélt a vándor, amelyet nem láttak még fehérhalú juhocska-házak. A belpoklosok ujjongva hazatértek, a kis Alfeus kacagva ágra akasztotta a mankót és csupa énekszó, istenmagasztalás volt a falu. Mert arra ment Jézus.

*Minden kedves Olvasónknak
kegyelemben gazdag
Húsvéti Ünnepeket kívánunk!
Jézus él!*

— Könyörülj rajtam is, Jézus, Dávid Fia! — kiáltozott a szegény vak Saul. A nagy újjongásban senki sem hallotta. De Jézus meghallotta és oda-ment.

— Mit akarsz? — kérdezte szeretettel.

— Uram, hogy lássak! — A Mester keze simogatóan, lágyan megérintette a vak szemeket, s az öreg Saul látta az embereket, a napot, a fákat. Odabó-
rult Jézus lábaihoz és látott.

— Mirjám, Jézus itt van Jeruzsálemben. — Valami szép álmom lehet csak, de az ünnepi vándor erősítgeti, mondja, el kell hinni: itt van Jeruzsálemben. Elindultak nyomban megkeresni. Nagy város Jeruzsálem, nem találta. Azt hallották, Bethániába ment, reggelre visszajön. És milyen hosszú volt az éjjel. Mirjám se tudott aludni, az édesanyja se tudott aludni. A szívük dobogott, zakatolt, dobogott. Azt dobogta: holnap. Mirjám a szívére szorította a kezét, hogy csendesebben, halkabban verjen. De olyan édes volt az a sietős dobogás: holnap, holnap, holnap.

Alig pitymallott, útra is keltek. Rá is találtak a Mester nyomára. Hiszen mindenki tudta, amit ők nem. Tudták a madarak, azért hallgattak. Tudták a síró asszonyok, tudták a dúltarcú, öklöbbszoruló kezű férfiak: Jézust elfogták, Jézust elítélik, Jézust megölik.

A kis Mirjámot hazavitte az édesanyja, és otthon sírdogáltak mind a ketten. Az édesanyjának dolga volt, Mirjámnak nem volt. Üldögélt a háztetőn, üldögélt a ház előtt. El is aludt sírva, fel is ébredt sírva... Hátha nem is beszéltek igazat azok az emberek. Mégis csak oda kellett volna mennie, a Mesterhez. Még ha bántották is, oda kellett volna menni. Még ha megölték is, oda kellett volna menni... Sírva ki-

(Folytatás a 3. oldalon)

THE TRUMPET
Published monthly by
The Hungarian Baptist Conference
of the American Continent
Co-operating with the
Greater Cleveland Baptist Association
— SBC —

Felelős szerkesztő — Editor in Chief
REV. DR. ALEXANDER S. HARASZTI

Szerkesztő — Editor
REV. DR. MIHÁLY ALMÁSI
Szerkesztőség — Editorial Office
P.O. Box 306

Northfield Center, Ohio 44067
Telephone: (216) 467-6495

Főmunkatárs — Columnist
REV. JOHN VADÁSZ HUNTER

Munkatársak — Co-workers
REV. GÉZA HERJECZKI
REV. GYULA KUN
REV. ANDRÁS LOVAS
REV. LAJOS OLÁH

Előfizetési díj — Subscription fee

Egy évre — For One Year

\$12.00, U.S. Dollars

\$15.00 Canadian Dollars

Over Seas Air Mail \$28.00 U.S.

\$34.00 Can.

Send subscription: Mrs. Maggie Marton
1162 Fort Street

Lincoln Park, Michigan 48146

Tel.: (313) 386-4540

Címváltozásukat kérjük jelentsék:
A SZERKESZTŐSÉGNEK

OFFICERS—TISZTVISELŐK

President—Elnök

REV. A. S. HARASZTI, M.D., Ph.D.
Henry General Professional Building
Stockbridge, Georgia 30281
Telephone: (404) 474-3686 (Office)
(404) 471-4183 (Residence)

Vice President—Alelnök

MRS. HENRY WERLE
3 Basswood Road
Willowdale, Ont., Canada M2N 2N2
Telephone: (416) 222-3593

Dean of the American Hungarian School of Theology — Baptist Seminary —

REV. MIHÁLY ALMASI, Th.D.
P.O. Box 306
Northfield Center, Ohio 44067
Telephone: (216) 467-6495

Convention Evangelist—Konvenció Evangélista

REV. LAJOS OLÁH
P.O. Box. 364
Kipling, Sask, S0G 2S0, Canada
Telephone: (306) 736-2236

Traveling Missionary — Utazó Misszionárius

REV. JOHN VADÁSZ HUNTER
679 S. College Ave.
Claremont, Ca 91711
Telephone: (714) 621-5481

Treasurer—Pénztáros

MRS. MAGGIE MARTON
1162 Fort St., Lincoln Park, Michigan 48146
Telephone: (313) 386-4540

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

A szerkesztő rovata

Editor's Column

Ismered-e az élő Jézust?

A keresztyén egyházak tagjai is csak kis százalékban válaszolnának habozás nélküli, határozott igennel e kérdésre, pedig nekik "hivatalból" ismerőik kellene az *élő Jézust*.

Jézust sokféleképpen lehet "ismerni". Képekről, gyerekkori olvasmányokból, régi hittanórák meg prédikációk során kialakított "képzetekről". Lehet "ismerni", mint embert, mint Istent, mint szegény kivégzett prófétát, mint győztes hőst... Lehet ismerni "látásból", "futólag", és lehet úgy ismerni, mint Tamás, aki annak ellenére, hogy tanítványa volt, vele járt évekig, nem volt külön az átlag egyháztagnál, de legalább akkor már hitt, amikor látott.

Mindnyájan tamáskodunk, amíg Jézus meg nem jelenik nekünk, külön, személy szerint. Az is kevés, ha mások mondják: "Láttam az Urat!" — mi akarjuk látni, a saját szemünkkel! Nagy kegyelem, hogy Jézus megérti a Tamásokat, és megjelenik nekik, megismerteti magát velük, bár megmondja: azok a boldogabbak, akik nem látnak és mégis hisznek.

Tamás — a sebhelyes kezek láttán — **megismeri**. "Én Uram és én Istenem!" — mondja.

Te ismered-e? Nem a "történelmi" Krisztust, a mait, az élő, a jó Pásztort, az áldott Orvost?

Ne nyugodj addig, amíg veled is meg nem ismerteti magát igazán, szubjektíve! Keresd azok társaságát, akikről úgy hírlik, hogy ismerik Őt, s hogy meg szokott jelenni közöttük. Keresd Jézust, az *élő Krisztust*! S ha megtalálod, hirdesd mindenkinek: **Jézus él!** Ő a Szabadító, Ő a Messiás, Ő az egyedüli megoldás, az Út, az Igazság és az Élet!

A. M.

HIBAIGAZÍTÁS

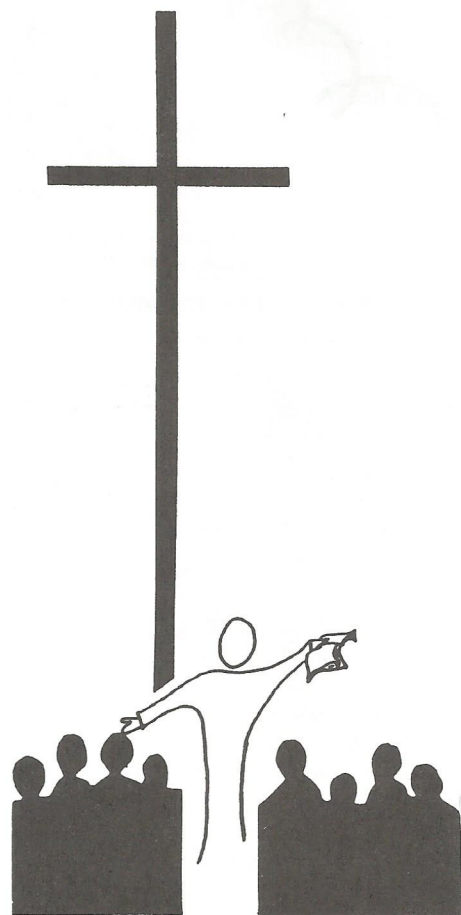
Előző számunkban sajnálatos módon több sajtóhiba is van.

A 4. old. 1. hasáb 2. bekezdés 3. sorában található név helyesen: *Marosi Béla*.

A 7. old. 1. hasáb 6. bekezdése helyesen így kezdődik: *Dr. Héthalmi Páth Károly*, ugyanitt a 10. bekezdés első sora helyesen: *Rev. Bretz Tivadar*.

A hibákért elnézést kérünk.

— a szerk. —

Mikor halt meg Jézus?

A Baptist Times írja az 1983. január 13-i számában: Egy oxfordi professzor, bizonyos *Colin Humphrey* pontosan megállapította Jézus keresztfeszítésének idejét. Az ApCs 2:20 versre hivatkozik, ahol arról olvasunk, hogy a hold vérré változik, mielőtt eljön az Úr nagy és fényes napja. A holdfogyatkozás idején a Hold vörösnek látszik. A korabeli feljegyzésekből tudjuk, hogy erre a jelenségre mondták a régiek, hogy a hold vérré válik. A Pilátus cselekedeteiről szóló apokrif könyv is feljegyzi, hogy ekkor a hold mintegy 1/3-a fehér volt és mintegy 2/3-a piros színű. Komputerrel is utána számoltak és a Krisztus halálakor Jeruzsálemben észlelt holdfogyatkozáskor a hold 70%-a pirosnak látszott. Más ősi írások is alátámasztják ezt a megfigyelést. A professzor szerint az ApCs 2:20 alapján megállapíthatjuk, hogy Jézus keresztfeszítésének napja 33. április 3-a, péntek volt.

— Zarka Péter — Békehírnök

A köntös

(Folytatás az 1. oldalról)

osont, sírva elindult, sírva botorkált a koromsötét úton tapogatózva a kis Mirjám. Őt nem ijesztette a fekete nappal, hisz a nappalai mind feketék voltak.

— Jézus! — suttogta — Názáreti Jézus! Ha Te az én szemem is megsimogatnád, hogy az édesanyám ne sírjon miattam! — Senki sem járt sehhol. Félve hazamentek, s becsukták az ajtót az emberek.

— Hé! — mordult föl a katona. Szőke kislány ütközött belé. — Félre, hé! — De a gyermek sírva ragadta meg a köpenyét:

— Hol van Jézus, a názáreti Jézus? — Rufus vadul rántott egyet magán: — Rajtam ne keresd, ha az életed kedves! — De a gyermek sírt:

— Merre menjek? — És fogta Rufus köpenyét és nem engedte el. A katonát valami bénította. Nem tudta félrelökni. Hallgatta a panaszkodó beszédet: — Nézd, vak vagyok és meg kell Őt keresnem, Jézus, hol vagy? Názáreti Jézus, simogasd meg a beteg szemecskémet!

A lenszőke fej odacsuklott a katona kemény karjára. A fényes könnyek a felülről mindvégig szövött köntösre hulltak. Mert ott volt a katona karján a felülről mindvégig szövött köntös. Mirjám beletemette az arcát és sírt. Aztán boldogan sikoltott. Csendesesen belefehérlt az arcába a köntös. Láta a redőit, látta a katona karját. Láta a maga kezét, látta a ruháját, az utat, a sötétben féhéren derengő házakat. Odavetette magát Rufus lábaihoz.

— Látok! — ujjongott. — Látok! — És boldog ámulattal simogatta meg a felülről mindvégig szövött köntöst: — Milyen fehér... milyen fehér!... — Rufus felordított, s leejtette a köntöst, mintha kígyó volna, mardosó kígyó és égető tűz:

— Az Övé volt, az Övé volt! — hörögte és rohant, rohant. Vihartól őrjöngő felhő rohan úgy. Pedig nem őrjöngött. A vihar benn a szívében tombolt, nem mögötte.

Mirjám felemelte a porból a köntöst s leült vele az útszéltre. Nem értette.

— Az Övé volt... — surrogta csodálkozva. Kié volt? Ki gyógyította őt meg, kinek volt arra hatalma? Hiszen az ünnepi vándor azt mondta, hogy arra csak Jézusnak van hatalma. Ez az ember nem lehetett Jézus. Ez az ember

nem gyógyította őt meg, elrohant tőle, mikor észrevette, hogy lát és otthagya a köntöst. Édes sejtelmek fogták el a gyermekszívet. Hogyan is kérdezheti még, ki gyógyította meg? Arra csak Jézusnak van hatalma. S akkor a köntös is csak az Övé lehet. A katona is úgy mondta: "Az Övé volt." Mirjám boldogan megsimogata a köntöst... ránevetett, rámosolygott. Közben valamivel világosabb lett. A nap, kezdte visszanyerni régi fényét, amint Nyugat felé ereszkedett. Haza kellene menni, — gondolta Mirjám. Fölugrott és elindult. Néhány lépést tett, de hirtelen megállt. Mi legyen az Úr Jézus köntösével? Az Úr Jézus bizonyosan keresni fogja. Az a csúnya ember ellopta Tőle és haza akarta vinni. Milyen jó, hogy Mirjám találkozott vele s a csúnya ember megijedt s otthagya. Most legalább visszaviheti Mirjám az Úr Jézusnak. Gondosan összegöngyölytette, a hóna alá vette és elindult. Szomorú asszony közeledett az úton. Mirjám ráemelte ragyogó szemét.:

— Hol találám meg a názáreti Jézust? — Az asszony felcsukló sírással felelt:

— Meghalt. Most jövök a Golgotáról.

— Oda visz ez az út? — kutatott tovább a gyermek, s keze titokban végigsimította a fehér köntöst.

— Igen, de ne menj te oda, lányom. Nem embernek való azt látni. Hazavezetlek, gyere, édes lányom. — Mirjám megrázta lenszőke fejét és elszaladt, nehogy hazavezesse a szomorú asszony. Hiszen neki a köntöst, a fehér köntöst vissza kell vinni.

A Golgota útján szomorú menettel találkozott. Fehér gyolcsba csavart mozdulatlan testet hoztak bús férfiak, zokogó asszonyok.

— Ládd, ott viszik Jézust — mutatta egy suhanc. Mirjám szeme felcsillant: megtalálta. Milyen jó volna most odarohanni, megköszönni a látó szemét s Istent dicsérni, mint a kis Alfeus és a vak, koldus Saul. De mért nem mozdul és hová viszik? Ó, a kis Mirjám szíve összeborzadt, látva a hideg, sötét üreget. Ez lenne az Úr Jézus lakóhelye? Hogy is gondolhatnak ilyet az emberek? Nem fog Ő itt maradni. Majd, amikor senki sem látja, megmozdul, fölkel és elmegy innen. S akkor szüksége lesz a köntösre. Milyen jó, hogy utána hozta! Leteszi gyorsan a mozdulatlan Mester mellé, s már kint

van az úton, már siet, fut hazafelé. Lihegve és be a házak közé és megáll: Merre van most haza?

— Mirjám! — kiáltja el magát egy sápadtan ide-oda siető nőalak. Az arc ismeretlen, de a hang ismerős. Mirjám repesve a karjába szalad, s az asszony viszi, vezeti: — Vigyázz leánykám, itt egy kis gödör. Vigyázz, itt nagy kő fekszik az úton. Hol jártál gyermekem? Annyit kerestelek. Vigyázz, vigyázz leánykám, elesel.

— Édesanyám! — kacag föl Mirjám, — édesanyám, hát nézz a szemembe! Nézd, hiszen látok. Hihetetlen, egészen hihetetlen. Mirjámnak muto-gatnia kell, hol a fa, hol a kő, hol a ház és mégis hihetetlen. Az anya belecsodálkozik a sugárzó kék szemekbe. Hallgatja a csodálatos szavakat a Názáreti Jézust kereső vak gyermekről s a fehér köntöséről, amelyik felülről mindvégig szövött, s amelyiket vissza kellett vinni, odatenni a halott Jézus mellé, mert Ő úgysem fog ott a sírban maradni. S Mirjámék házában cseng, ujjong már a halleluja.

Harmadnap reggel üres volt a sír. A fényes napsugarak s a kis Mirjám lenszőke feje együtt hajoltak be a sötét üregbe. Szombaton útjukat állta a nagy kő. De most a nagy kő félrehengerítve, a tiszta gyolcs, a halotti lepel a falnál fekszik összegöngyölytve, s a fehér köntös nincs sehhol. Mirjám boldogan bólint. A napsugarak se találják a köntöst és boldogan ragyognak. Künt a liliomos kertben nagy, fehér liliomként, vakító fényesen ott áll a Mester. Fehér köntös van rajta, felülről mindvégig szövött. A kis Mirjám dobogó szívvel letérdel Eléje s a Feltámadott megnyugtatja kezét a gyermek szőke fején.

— Köszönöm, Mirjám, hogy visszahoztad a köntösömet. Látod, viselem újra, mert én élek örökkön örökké. Ahol valaki segítségül hívja nevemet, ott leszek. S akik énbennem hisznek, ímé, mindennap velük leszek. Békeség néked, kis Mirjám.

Sok-sok liliom ragyogott a kertben, Mirjám mindegyiket látta, de a legnagyobb, legszebbesebbet, fényes csillagoknál sokkal fényesebbet, mire föl-emelte szemét, már nem látta. Csak a lába nyomát még a virágokon... a poros úton, a köves úton... az örömben, a fájdalomban, egész életén át minden napon.

Túrmezei Erzsébet

Billy Graham ismét a Szovjetunióban

1984. szeptember 9–21.

The Second Official Visit of Billy Graham to the Soviet Union

Negyedik rész — Fourth Part

A számok nem adnak teljes képet a második hivatalos látogatás igazi jelentőségéről. Az első látogatást a szovjet egyházi és világi hatóságok próbálátogatásnak tekintették. Az volt a cél, hogy megismerjék Grahamet. A második látogatás során mindkét fél azt figyelte, meddig lehet menni az evangéliumnak a templomfalakon túl való hirdetésében a közrend megbolygatása és a megszokott normák feltűnő megváltoztatása nélkül. Mindkét fél óvatosan vizsgálta a lehetőségeket és a szükségesnek vélt korlátozásokat. Az első látogatás során Graham úgy viselkedett, mint aki ismeretlen területen tapogatózott előre. A második látogatás idején már jól ismerte a zöld jelzéseket, a közlekedési szabályokat, valamint a tilos jelzéseket is. Nem volt célja megváltoztatni a szabályokat. A rendelkezések

Dr. Haraszi Sándor

figyelembevételével óhajtott előrehaladni és kommunikálni a hallgatókkal. A szovjet alkotmányra hivatkozva kértünk teljesen szabad igehirdetést a templomok területén, a templomudvarokon is. Kértük, hogy a szovjet hírközlő szervek adjanak beszámolót Graham igehirdetéseiről, nyilatkozatairól, sajtókonferenciáiról. Engedélyt kértünk, hogy találkozhassek függetlenül regisztrált (akik tehát nem tagjai az Össz-Szövetségi Baptisták Tanácsának) baptistákkal és nem regisztrált baptistákkal is. Engedélyt kértünk arra, hogy a mi televíziós munkatársaink minden eseményről fölvételt készíthessenek, hangmérnökeink a templomok hangerősítő berendezéseit beszerelhessék. Ezeket a kéréseinket a szovjet hatóságok teljesítették. Ugyancsak engedélyt kértünk arra is, hogy az orthodox katedrálisokban a saját hordozható szószékünket használhassa

Billy Graham és tolmácsa (az orthodox szószék csak egy biblia-tartó asztalka, igazában nem igehirdető emelvény). Azt is kértük, hogy Dr. Graham onnan szólhasson a hallgatókhoz, ahonnan a templom papja szól, nem pedig valami eldugott helyről. Nem volt könnyű ezeket a kívánságokat keresztül vinni. De sikerült az előkészítő tárgyalások során olyan bizalmi légkört kialakítanom, ami végül is megnyitot-

A hallgatóság soraiban igen sok volt a fiatal (novoszibirszki felvétel) — Soviet young people listening to Billy Graham at Novosibirsk Baptist Church, Sep. 17-19, 1984.

ta az ajtókat és a szíveket. Nagyon sok út és nagyon sok személyes beszélgetés eredménye ez.

Novosibirsk-ben azt kérdezte tőlem *Father Dmitriy, Gedeon érsek* személyi titkára, főlelkész: Mit tanít Billy Graham a bemeztésről? Billy Graham nem merít be, feleltem én. Ő csak a megtérésre hív... De mi történik, ha valaki a mi templomunkban elfogadja az Úr Jézust? — folytatta *Dmitry atya*... Nem megy majd az ilyen ember baptistának? — Hát, feleltem én, két eset lehetséges: az újonnan megtért vagy elmegy *Yakov Fast* helyi baptista prédikátorhoz, vagy jön az *orthodox lelki atyához*. Na már most, ha Őnhöz jön, ön ugyebár azt fogja mondani, hogy az újonnan megtértet fel kell venni az egyház tagjai közé, tehát a keresztség szentségében (sákrámentum az orthodox tanítás szerint) kell részesíteni. Utána következik az *Űri Szent Vacsora* mindkét egyházban... *Yakov Fast* testvér ugyanezt fogja tanácsolni a hozzá fordulóknak... Nem Billy Graham tanácsolja az újonnan megtértet egyik vagy másik egyházba. Billy Graham tanácsa az, hogy az új hívő világítson a saját egyházában — fejeztem be a választ *Dmitriy atya* kérdésére.

Fadukhin testvér, a lelningrádi baptista gyülekezet nyugalmazott lelképásztora viszont azon aggódott, hogy Billy Graham nem volt eléggé aktív baptista. Hát ugyebár, akinek a felesége ma is presbyteriánus, aki nem helyezi előtérbe a bemeztésről való prédikálást, aki elfogad meghívást az orthodoxokhoz (az orosz baptisták 1917-ig sokat szenvedtek a hatalmas orthodox egyháztól), sőt a pátriárká-

Novoszibirszk, orthodox gyülekezet — Billy Graham preaches to an Orthodox Congregation of 4000 — Archbishop Gedeon of Novosibirsk and Siberia standing besides. Note the large number of young and middle aged people in the audience. In a side building 100 people were baptized a few Sundays before as Dr. W. H. Smyth and I were witnessing.

val is jó kapcsolatot tart, milyen baptista az ilyen? Megmagyaráztam az öreg testvéremnek, hogy a mennyi regiszter könyvekbe csak a Bárány vérében megmosottak lesznek beírva. A víznek feredője oda nem elég, bár nem fölösleges... Hány ilyen beszélgetésem volt az évekig tartó előkészületek során! És milyen boldogok voltak a végén *Dmitriy atya, Fadukhin testvér és Jakov Fast testvér*, mikor személyesen hallgatták Billy Grahamet. Az Úr tudja, hány százan tértek meg orthodox templomokban és baptista imaházakban!

És hányan fogadták be a templomok falain kívül hirdetett ígét. Leningrádban például a társadalmi szervezetek, a béketanács és az egyháziügyi hivatal mintegy 50 tagjával beszélgetett. A szovjet résztvevők a világbéke ügyét és a két nagyhatalom kapcsolatát vetették szőnyegre. Billy Graham azt mondta, hogy az emberi szívben kell elindulnia a békének: békesség Istennel, békesség a szívünkben és békesség embertársainkkal. Békességet csak a *Béke Feje-*

Igen sokan sírtak, míg Billy Graham imádkozott és prédikált. (Novoszibirszk, Baptista Gyülekezet, 1984. szept. 19.)
— People crying during prayer of Billy Graham at Novoszibirsk Baptist Church, Sep. 17-19, 1984.

delme, Jézus Krisztus adhat, mondta az evangyélita. Krisztus Királysága a Béke Országá lesz majd az ő második eljövetelekor, de az Isten Országá már most megvalósulhat az emberi szívekben... Ott volt egy sok kitüntetéssel ékesített idősebb, munkás külsejű ember a tárgyaló csoportban. Ez az ember a Szovjetunió Hőse volt a II. világháborúból. Odafordult Billy Grahamhez és ezt mondta: Billy Graham úr, én sokat szenvedtem a Nagy Honvédő Háborúban. Ha van Isten országa, én szeretnék odamenni! — Billy Graham odafordult a világháborús hőshöz és így szólt: Én meghívom önt az Isten országába! Jézus Krisztus az ajtó, őrajta át vezet az út az Isten országába...

Nem mulasztott el egyetlen alkalmat sem a személyes bizonyosátevésre. Az Észtországi Legfelső Szovjet külön ülésen fogadta Billy Grahamet és főmunkatársait (szept. 12—14, 1984). A központi téma az Egyesült Államok és a Szovjetunió kapcsolata volt. Billy Graham elmondta, hogy az amerikai nép békét akar a Szovjetunióval, Reagan elnök az összes atom és tömegpusztító fegyverek betiltására törekszik, ha újra választják. Elmondta, hogy ő Reagan elnök-

nek már vagy harminc éve közeli barátja, ugyancsak Bush alelnöknek is. Az alelnök nyári rezidenciáján több vakációt töltöttek együtt. Jól ismeri mindkét vezetőt, és meg van győződve, hogy a két nagyhatalom együttműködését és békés egymás mellett élését munkálják, de az egyenlőség és a kölcsönös biztonság alapján. Ő nem híve, úgymond, az egyoldalú leszerelésnek, sem az ellenőrzést nem biztosító megegyezésnek. Híve a tárgyalások újrafelvételének... És újra személyes bizonyoságot tett Krisztusban való hitéről. Ekkor megkérdezte a Legfelső Szovjet egyik tagja: Mondja Dr. Graham, szereti ön a kommunistákat? Billy Graham minden habozás nélkül így válaszolt: én minden embert szeretek, a kommunistákat is! És szeretném önöket is megnyerni Jézus Krisztusnak, aki ugyancsak szereti a kommunistákat, akik ugyancsak Isten teremtményei... Őn azt mondta, hogy a békéért harcol, én a békéért dolgozni akarok, felelte egy másik kérdezőnek.

Novoszibirskben a Tudományos Akadémia Történeti és Filozófiai Intézetében akadémikusok fogadták Billy Grahamet és főmunkatársait. Az intézet elnöke vezette a beszélgetést. Egyszer csak az elnök odafordul Billy Grahamhez és megkérdezi: Dr. Graham, olvasta ön Marxot és Engelst? Billy Graham habozás nélkül így felelt: Igen. Hát ön olvasta-e a Bibliát? Az akadémikus zavartan hallgatott. Billy Graham most hozzám fordult: Alex, vannak orosz nyelvű Bibliáink? Itt vannak nálam, feleltem, és odavitttem őt Bibliát Billy Graham asztalához. Ő mindjárt kiosztotta őket a tudósok között.

Ez alkalommal, és egyéb megbeszélések során szétszítottunk valami 120 könyvet: *Approaching Hoofbeats* (A Jelenések könyve négy lovasáról), *The Holy Spirit, Peace with God, Til Armageddon*, orosz nyelvű és észt nyelvű Bibliákat, *Amszterdam '83* és *Mission England* könyveket. Kinek volt Billy Graham előtt alkalm a Szovjetunióban, hogy magasrangú és közismerten atheista embereknek közvetlenül bizonyoságot tegyen Krisztusról, Bibliákat és vallásos könyveket osztogasson? *Prédikációi* nem csupán 9 templomban hangzottak el. A hallgatók közül sokan szalagra vették őket. Száz és száz templomban, ezer és ezer családban hallgatják most ezeket az igehirdetéseket.

Billy Graham mindig udvarias és finom modorú volt, de az igazságot kimondta nyíltan. A Szovjet Béketanács elnökének, *Yuri Zhukov*nak az Egyesült Államokat keményen bíráló beszédére (1984. szeptember 20., Moszkva) szelíden megjegyezte: Megérttem, hogy a szovjet nép sokat szenvedett és békét akar. Az Egyesült Államok népe és a mi elnökünk is békére vágyik. Azt nem fogadom el, hogy a jelenlegi helyzetért egyedül az Egyesült Államokat terheli a felelősség! Vissza kell önöknek térniük a tárgyaló asztalokhoz, és a két nagyhatalomnak együtt meg kell találni a megegyezést. Az Önök békevágáról és nyilatkozatairól be fogok számolni az Egyesült Államok elnökének és alelnökének... Ezt az ígéretét megtartotta. Mind szóban, mind írásban beszámolt. Billy Grahamnek nem kis része van abban, hogy szovjet vezetők elhitték, hogy az Egyesült Államok elnöke valóban megegyezést akar, és a tömegpusztító fegyverek eltiltására törekszik. Abban is nagy része van, hogy az elnök és alelnök közvetlen beszámolót kaphatott egy szemtanú benyomásairól, a szovjet nép békevágáról és a vezetők tárgyalási készségéről. A szovjet tapasztalatokról hamarosan film készül az amerikai nagykövetség számára.

Dr. Haraszi Sándor

NŐI ROVAT

Women's Column

Gyertyák és csillagok az Úr kezében

A Patmosz-szigeti látomások, melyeket János apostol az Úr parancsára megörökített, nem hasonlíthatók semmihez. A látomássorozat a teljes dicsőségében tündöklő Isten Fiának képével kezdődik, kezében hét fényes csillaggal, járva az arany gyertyatartók közt. Ezt a jelenést megpillantva, János élettelenül esett össze. Később azonban megtudta fontos feladatát: feljegyzéseivel közvetítő lehet a csodálatos mennyei világ és a földi ember világa közt. Így jutott el hozzánk is az üzenet, amelynek az a legnagyobb értéke, hogy tanulságai ma épp oly időszerűek, mint akkor voltak. Időszerűek, ha mai életünkre alkalmazni tudjuk. Számomra sok áldást jelentett az, hogy megpróbáltam behelyettesíteni, élettelen telíteni a fenti látomás három tényezőjét: a hét csillagot, a gyertyatartókat és a beléjük helyezett gyertyákat.

Oláh Lajosné

Természetesen az Ige útmutatása szerint. Mit mond az Ige?

1. A hét csillag a hét gyülekezet angyala.

Az "angyal" szó küldöttet, követet jelent. A bibliavers alatti utalás is ezt igazolja (Mal 2:7). Mai nyelven kifejezve: a csillagok az igehirdetők és a gyülekezet szolgálattevői. Számukra az a legdrágább tudat, hogy maga *Jézus Krisztus tartja őket a kezében!* Jobb kezében tartja, tehát eszközül használja őket munkájában. Ez a tény intő és megnyugtató is egyúttal. Intés arra nézve, hogy az eszköz semmit sem tehet a maga akaratából, csak úgy, mint Isten terveinek megvalósítója. Megnyugvást ad viszont az a tudat, hogy Ő irányítja eszközei életét, munkáját. A legjobb kézben vannak, amelyből senki ki nem ragadhatja őket.

Szolgálattevő Testvérek! Legyen ez számotokra új erőforrás, és megújult felelősségtudat a jövőben végzendő szolgálatokra nézve!

2. A gyertyatartók a gyülekezetek.

Sokféle gyertyatartót láttam már: üvegből, cserépből, műanyagból vagy ezüsből, aranyból valót. De bármiből is készült, a rendeltetése mindig ugyanaz: *legyen tartója, foglalata a gyertyának!* A gyülekezetek arany gyertyatartót példáztak, tehát értékesek voltak a mennyekiek előtt. Jelent-e ilyen értéket a mi számunkra a gyülekezet? Érezzük-e, hogy az Isten Fia maga jár a gyertya-

tartók között? Figyeli, hogy betöltik-e a hivatásukat a földön, mert amelyik nem, azt kimozdítja a helyéből.

A látomás magyarázatába nem került bele, kiket helyezett Ő a gyertyatartókba. De én hadd következtessék: ha a tartó a gyülekezet, akkor:

3. A gyertyák a gyülekezet tagjai.

A gyertyák is különbözök lehetnek: akadhat köztük kisebb, nagyobb, töredezt, csorba vagy cifra mintázatú. De bármilyen a külsejük, feladatuk és rendeltetésük ugyanaz: *égni és fényt sugározni szét!* Az elrejtett gyertyának nincs semmi értéke, senki sem veszi hasznát. Jézus a hegyi beszédben komoly felelősséget helyez övéire: "Úgy fénylík a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!" (Máté 5:16)

Gyertyasorsunk követelményei tehát a következők: Nem rejthető el, a gyertyatartóban a helye. Az a feladata, hogy világítson, nemcsak a házban, hanem kint, az emberek előtt is. Sorsa nemcsak az, hogy "égyen", hanem hogy "elégjen"! Miközben fényt sugároz szét, önmagát, saját létét osztja fel és fogyasztja el, mások javára.

Kedves gyertya-testvéreim! Lehet-e ennél szebben meghatározni a megváltottak küldetését? A költő szavaival élve: "létünket szétosztogatni édes kötelesség..." Isten gyertyatartójában gyertyának lenni nagy kitüntetés, de komoly felelősség is. Kitüntetés, mert legyek bár töredezt, vagy kicsiny, megvan a feladatom. Néha talán rászorulok egy kis igazításra, annak kezétől, Aki a gyertyatartók között jár, Aki a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, de a koromtól megtisztíthatja. Mindnyájunknak komolyan meg kell vizsgálnunk, hogy helyünkön vagyunk-e? Nem a véka alatt, hanem a gyertyatartóban. Betöltöm-e hivatásomat? Tudatában vagyok-e annak, hogy nem értem van a gyülekezet, és én sem a gyülekezetért vagyok, hanem azért vagyunk, hogy együttesen töltsük be rendeltetésünket. Végül, gondolok-e arra, hogy a sorsom: elégni!

A gyertya elég, elfogy, de a gyertyatartó megmarad, és új gyertyát helyeznek bele. A gyülekezet maradandó, de a tagok, a nemzedékek váltják egymást. A fényt, mint egy stafétabotot átadjuk a fiataloknak, akik helyünkbe lépnek. Ezután az ő életükön keresztül sugárzik majd a fény az emberek felé. Csodá-

Bemerítések magyarországi román testvéreink körében

Képünkön a június 24-én Méhkeréken bemerítkezett húsz új testvér látható. Azóta szeptember 9-én ismét megmozdult a víz a kétegyházi gyülekezetben is, hogy hirdesse: ma is élő és ható fegyver az Isten Igéje, amely elvégzi a munkát az emberek szívében. Két testvér állt meg fehér ruhában a gyülekezet előtt, hogy vallást tegyen hitéről, Krisztusban nyert új életéről. Az egyik élete alkonyán járó idős nő, akinél most, későn, de nem elkésve érett be a gyümölcs, a másik huszonéves fiatalember. Az igeszolgálatot Rusz Demeter, a gyülekezet ny. lelkipásztora, a bemerítést László Imre, a jelenlegi lelkipásztor végezte.

latos küldetés, soha el nem fogyó munka ez! Dicsőítsük érte a mennyei Atyát és az Ő szent Fiát!

"Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!" Hallja a csillagoknak, gyertyáknak szóló intést is: "Tudom a te dolgaidat!"

Kedves munkatársak, gyertyák és csillagok! Az új esztendőben új erővel, új lánggal ragyogjon fel fényetek! Világosságotok ne halványuljon el mindaddig, amíg rendeltetését be nem tölti ezen a földön! Akkor majd odasorakozhattok a mi drága Hajnalcillagunk köré, mert "akik sokakat az igazságra visznek, fénylenek, miként a csillagok, örökkön örökké" (Dániel 12:3).

Oláh Lajosné

A KÜRT BARÁTI KÖRÉNEK ALAPÍTÓ TAGJAI *The Founders of the Circle of Friends of The Trumpet*

Dr. Almási Mihály, Burzuk János, Csercsa Balázs, Csercsa Balázné, Für Béla, ifj. Für Béla, Forrás Ede, Dr. Haraszi Sándor, Herjeczki András, Herjeczki A. Géza, Dr. Hétalmi Páth Károly, Hortulányi Gedeon, Hunter-Vadász János, Jakab Bálint, Dr. Katzenbach Tibor, Dr. Kovács Vilmos, Krizmanic István, Krasznai Béla, Kun Gyula, id. Kuti János, ifj. Kuti János, Kuti Sándor, Lehoczky László, Marton Sándor, Molnár Antalné, Nagy Sándor, Oláh Lajos, Pacsai József, Pass Imréné, Podobni János, Dr. Katzenbach Ferenc, Szakács Vilmos, Szalay Lajosné, Tóth János, Tóth Győző, Waltz Béla, Wentz György, ifj. Wentz György, Werle Henrikné, Mr. and Mrs. Joy Werle, Zeke Zoltán.

ÚJ TAGOK:

Somlai Gyula, Névtelen 1, Névtelen 2, Jakus Józsefné, Kuti Kornél, Módy Benjámin, Mrs. Sarolta Ficsor, Mrs. Katalin Reeves, Miklós Ilona, Nagy Ilona, Szűcs Istvánné, Csercsa Róbert, Kuti József, Julius Barcsik, Joe Domosi, Mr. and Mrs. Banas, Mr. Alex Gáspár, Székelyhidi Erzsébet, Jakab Antal, Mikó Tibor, Lovas András.

Szeretettel kérjük a Baráti Kör tagjait, hogy az esedékes tagdíjat pénztárosunk címére küldjék:

MRS. MAGGIE MARTON
1162 Forth Street
Lincoln Park, MI 48146

A tagdíj egy teljes évre 120 dollár. Beküldhető fél évi (60 dollár), negyedévi (30 dollár), és havi (10 dollár) részletekben is. Köszönjük, hogy szeretetükkkel és áldozataikkal támogatják lapunk misszióját.

BÁRMERRE HÍV, MEGYEK

(Ford. dr. A. M.)

1. "Vedd vál - lad - ra ke - resz - te - det!" — Így szól az Úr 'hoz - zám.
2. Ő vont ma - gá - hoz oly kö - zel, Se - gít ál - dó ke - ze.
3. Nem ré - mít árny vagy szen - ve - dés, Taj - té - koz - hat ten - ger.
4. A szí - vem, él - tem, min - de - nem Ő - vé, ki úgy sze - ret.

"Az él - tem ad - tam é - ret - ted, Add szí - ved né - kem át!"
Tu - dom, hogy hor - doz, el - vi - sel ... Bár - mer - re hív, me - gyek.
Ke - resz - tem nyom, na - gyon ne - héz ... Bár - mer - re hív, me - gyek.
Ki - rá - lyom Jé - zus, Mes - te - rem ... Bár - mer - re hív, me - gyek.

Bár - mer - re hív, me - gyek. Bár - mer - re hív me - gyek.

Hisz Jé - zus oly na - gyon sze - ret, Bár - mer - re hív, me - gyek.

Words and tune FALLS CREEK, B. B. McKinney, 1936. Copyright 1936. © Renewed 1964 Broadman Press. All rights reserved.

*Úgy szerette Isten e világot,
hogy az ő egyszülött Fiát adta,
hogy aki hisz Őbenne,
el ne vesszen,
hanem örök életelegyen.*

János 3, 16.

**A MAGYAR
EVANGÉLIUMI RÁDIÓ
ISTENTISZTELETEI**
MINDEN VASÁRNAP
REGGEL ½ 8-tól 8-ig
a C.H.I.N. — FM 101-en
Cím:
HUNGARIAN GOSPEL MISSION
P.O. 159,
Postal Station "P"
Toronto, Ont. Canada M5S 2S7

OLVASD AZ IGÉT

READ THE WORD OF GOD

VASÁRNAP — 1985. április 21.

A hit és szenvedés

Jób könyve 3:2—3, 3:20—4:7

Aranymondás: "Vesszen el az a nap, amelyen születtem, és az az éjszaka, amelyen azt mondták: fiú fogantatott." (Jób 3:3)

Jób megbánta, hogy született. Jób annyira szenvedett, hogy a halál után vágyott. Jób Istent okolta szenvedéséért. Jóbot barátai azzal vádolják, hogy türelmetlen. Jób barátai a héber felfogás szerint azzal vádolják őt, hogy bűnei miatt szenved.

*

Napi elmélkedések:

Ápr. 15. H. Miért volt Jób feddhetetlen? Jób 1:1—12

Ápr. 16. K. Jób kitűnően vizsgálzik. Jób 1:13—21

Ápr. 17. Sz. Jób siralmi. Jób 3:1—10

Ápr. 18. Cs. Az elhagyatottság érzése. Jób 19:1—12

Ápr. 19. P. Kiáltás segítségért. Zsolt. 28:1—9

Ápr. 20. Sz. Legyen meg a Te akaratod. Mt. 26:36—46

Ápr. 21. V. Szenvadni Krisztusért. 2Kor 6:1—10

VASÁRNAP — 1985. április 28.

Harc a szenvedéssel

Jób 20:1—5, 21:1—9, 14—16

Aranymondás: "Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, vénséget érnek, sőt még meg is gyarapodnak? (Jób 21:7)

Jóbot igyekeznek barátai meggyőzni arról, hogy a gonoszok szerencséje ideiglenes. Jób igyekszik igazolni türelmetlenségének okát. Czófár beszédében azt akarja bizonyítani, hogy Jób szenvedését a bűnei okozzák.

Jób kijelenti, hogy a gonoszokat a jólét nem vezeti Isten tiszteletére. Az a felfogás, hogy a gonosz szenved, a jó pedig gazdagodik, jólétben él, ellentétben állt Jób tapasztalatával.

Jób szenvedése okozza azt, hogy kérdéssé teszi azt, igazságos-e az Isten.

*

Napi elmélkedések:

Ápr. 22. H. Meddig Uram? Zsolt. 6

Ápr. 23. K. Kiáltás az elhagyatottságban. Zsolt. 38

Ápr. 24. Sz. Isten kitartóan szeret. Zsolt. 90

Ápr. 25. Cs. Isten segít a szenvedőn. Zsolt. 103

Ápr. 26. P. "Az én segítségem az Úrtól van." Zsolt. 121

Ápr. 27. Sz. "Várja lelkem az Urat." Zsolt. 130

Ápr. 28. V. "Légy erős." Zsolt. 27

VASÁRNAP — 1985. május 5.

Hinni akkor is, ha szenvedünk

Jób 40:1—9, 42:1—6

Aranymondás: "Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged. (Jób 42:5)

Jób bevallja, hogy bölcstelenség volt Isten ellen lázadni. Jób tudomásul veszi Isten felsőbbrendűségét. Jób személyes tapasztalata Isten felől megváltoztatta Jób életét. Jóbot ártatlanul való szenvedése nem vezette oda, hogy Istent elhagyja.

*

Napi elmélkedések:

Ápr. 29. H. Emlékezés a jobb napokra. Jób 29:1—13

Ápr. 30. K. Jób találkozása Istennel. Jób 40:1—14

Máj. 1. Sz. Jób felfogása megváltozik. Jób 42:1—6

Máj. 2. Cs. Isten válaszol az imára. Mt. 7:7—12

Máj. 3. P. Istennek gondja van reánk. Lk. 15:11—24

Máj. 4. Sz. "Az odafelvalókat keressetek!" Kol. 3:1—4

Máj. 5. V. A jövőbelátás. Jel. 21:1—4, 22:1—5

VASÁRNAP — 1985. május 12.

A bölcs választások

Prédikátor könyve 2:1—11, 12:13—14

Aranymondás: "A dolognak sumája mindezeket hallván ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsad, mert ez az embernek fődolga. (Préd. 12:15)

A prédikátor könyvének írója rájön arra, hogy sok különböző életstílus elérhető, de egy sem ad teljes kielégülést. Az ember életének értelmét az Isten iránt való tisztelet és engedelmesség adja meg. Isten az, aki végső fokon az ember cselekedetét megítéli.

Napi elmélkedések:

Máj. 6. H. "Minden hiábavalóság." Préd. 1:1—11

Máj. 7. K. A gazdagságban nincs öröm. Préd. 2:1—11

Máj. 8. Sz. A munka élvezete. Préd. 2:18—26

Máj. 9. Cs. "Mindennek rendelt ideje van." Préd. 3:1—13

Máj. 10. P. "Jobb a bölcsesség az erősnél." Préd. 9:9—16

Máj. 11. Sz. "Tanács a jó életre." Préd. 11

Máj. 12. V. Tisztelet és engedelmesség. Préd. 12

Jonathán

**BIBLIAI
FEJTÖRŐK**

Bible Puzzles

Rovatvezető: dr. Almási Mihályné

Válaszolj a kérdésekre, és küldd be a szerkesztőségnek a válaszokat az igehek megjelölésével!

1. Hol beszél a Biblia havas napról?

2. Mikor készült mosdómedence tükörből?

3. Kinek a "férje" a Teremtő Isten?

4. Hol olvasunk arról, hogy "úszik a vas"?

5. Kit hívtak "félig sült", "meg nem fordított" pogácsának?

Beküldési határidő: 1985. máj. 10.

A decemberi rejtvényt helyesen fejtette meg: *Kuti Sándorné*, — a februárit: *Csompó András, Kuti Sándorné*.

**Tudom,
hogy az én Megváltóm él,
és utoljára az én porom
felett megáll.**

Jób 19, 25.